

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1828 Ο Ιωάννης Καποδίστριας συνιστά με θέσπισμα τα πρώτα δικαστήρια στην Ελλάδα.

1937 Με διάταγμα του Στάλιν στοχοποιείται η ελληνική κοινότητα της ΕΣΣΔ ως εθνικώς ύποπτη.

1955 Ο πρώτος νεκρός του κυπριακού αγώνα. Ο Χαράλαμπος Μούσκος, αντάρτης της ΕΟΚΑ, φονεύεται κατά τη διάρκεια της μάχης στους Αρχαίους Σόλους.

1970 Το μη επανδρωμένο διαστημόπλοιο «Venera 7» προσεδαφίζεται στην Αφροδίτη. Είναι το πρώτο ανθρώπινο δημιουργήμα που φτάνει σε άλλο πλανήτη και προτού καταστραφεί από την υψηλή θερμοκρασία και την πίεση στέλνει επί 23 λεπτά στη Γη πολύτιμες πληροφορίες.

1971 Ο Παναθηναϊκός, εκπροσωπώντας την Ευρώπη στον τελικό του διηπειρωτικού κυπέλλου, δίνει τον πρώτο αγώνα του στο Στάδιο Καραϊσκάκη με τη Νασιονάλ του Μοντεβιδέο.

2008 «Κανόνι» 50 δισεκατομμυρίων δολαρίων από τον αμερικανό χρηματιστή Μπέρναρντ Μείντοφ, στη μεγαλύτερη χρηματιστηριακή απάτη όλων των εποχών.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1832 Γκιστάβ Άιφελ, γάλλος μηχανικός, που σχεδίασε και ύψωσε τον πύργο - σύμβολο του Παρισιού.

1852 Ανρί Μπεκερέλ, γάλλος φυσικός, που ανακάλυψε τη ραδιενέργεια. Βραβεύτηκε το 1903 μαζί με το ζεύγος Κιουρί με το Νόμπελ Φυσικής, ενώ το όνομά του δόθηκε στη μονάδα μέτρησης της ραδιενέργειας.

1926 Νίκος Κούνδουρος, σκηνοθέτης του κινηματογράφου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1025 Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος, αυτοκράτορας του Βυζαντίου. (976-1025).

1991 Βασίλι Ζάιτσεφ, ρώσος στρατιωτικός, ίσως ο πιο διάσημος ελεύθερος σκοπευτής.

2005 Δημήτρης Κεχαϊδής, θεατρικός συγγραφέας, που έγραψε μερικά από τα σημαντικότερα έργα του σύγχρονου ελληνικού θεατρικού ρεπερτορίου.

Ο Παναθηναϊκός στον τελικό του Διηπειρωτικού

Τον Δεκέμβριο του 1971 ο δευτεραθλητής Ευρώπης Παναθηναϊκός αγωνίζεται στον τελικό του Διηπειρωτικού Κυπέλλου με αντίπαλο τη Νασιονάλ του Μοντεβιδέο. Ο πρωταθλητής Άγιαξ, του Γιόχαν Κρόιφ και των άλλων μεγάλων παικτών, αρνείται να συμμετάσχει στο διπλό τελικό, εξαιτίας της κακής φήμης που συνόδευε τότε τις ομάδες από τη Λατινική Αμερική. Κλαδευτήρια ανέβαζαν τους παίκτες τους οι Ευρωπαίοι, δρεπανηφόρα τους κατέβαζαν, εξαιτίας του δυναμικού και πολλακτικής βρώμικου παιχνιδιού τους. Ο Παναθηναϊκός του Γουέμπλεϊ και του Φέρενις Πούσκακ κλήθηκε από τη FIFA να αντικαταστήσει τους ιπτάμενους ολλανδούς και τελικά το πλήρωσε.

Ο πρώτος αγώνας με τους Ουρουγουανούς έγινε ένα βροχερό απόγευμα της 15ης Δεκεμβρίου στο κατάμεστο στάδιο Καραϊσκάκη. Ο Παναθηναϊκός προηγείται με γκολ του Φυλακούρη στο 48ο λεπτό, αλλά δύο λεπτά αργότερα ο Αρτίμε ισοφαρίζει και ο αγώνας λήγει 1-1. Οι παίκτες της Νασιονάλ επιβεβαιώνουν τους φόβους των Ολλανδών. Με ένα δολοφονικό μαρκάρισμα, ο Μοράλες σπάει το πόδι του Γιάννη Τομαρά, θέτοντας τέλος σε μια πολλά υποσχόμενη καριέρα.

Οι συνθέσεις των ομάδων:

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ: Οικονομόπουλος, Τομαράς, Αθανασόπουλος, Ελευθεράκης, Καψής, Σούρηης, Δημητρίου, Καμάρας, Αντωνιάδης, Δο-

μάζος, Κουβάς.

ΝΑΣΙΟΝΑΛ: Μάνγκα, Μπρούνελ, Μάσνικ, Ουμπίνια, Μοντέρο Καστίγιο, Μπλάνκο, Κουμπίγια, Εσπάραγκο, Μανέιρο, Αρτίμε, Μοράλες.

Ο επαναληπτικός γίνεται δύο εβδομάδες αργότερα και συγκεκριμένα στις 29 Δεκεμβρίου. Στο φλεγόμενο Σεντενάριο του Μοντεβιδέο, η Νασιονάλ δεν αφήνει την ευκαιρία να πάει χαμένη. Νικά 2-1 τον Παναθηναϊκό και ανακηρύσσεται κορυφαία ομάδα του πλανήτη για το 1971. Τα γκολ σημειώνουν οι σκόρερ του πρώτου αγώνα: ο Αρτίμε στο 34ο και 74ο λεπτό και ο Φυλακούρης ένα λεπτό πριν από το σφύριγμα της

λήξης. Ο Παναθηναϊκός, παρά την ήττα του, σημειώνει ένα ακόμη ρεκόρ. Γίνεται η πρώτη και μοναδική ελληνική ομάδα που έχει συμμετάσχει σε τελικό Διηπειρωτικού Κυπέλλου.

Οι συνθέσεις των ομάδων:

ΝΑΣΙΟΝΑΛ: Μάνγκα, Μπρούνελ, Μάσνικ, Ουμπίνια, Μοντέρο Καστίγιο, Μπλάνκο, Κουμπίγια, Εσπάραγκο, Μανέιρο, Αρτίμε, Μαμέλι.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ: Οικονομόπουλος, Μπτρόπουλος, Αθανασόπουλος, Ελευθεράκης, Καψής, Σούρηης, Δημητρίου, Καμάρας, Αντωνιάδης, Δομάζος, Κουβάς.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Βασίλης Αναστασόπουλος

«Ταλιμπάν» με ράσα

«Δεν συμφωνώ ούτε με μία λέξη απ' όσα λες, αλλά θα υπερασπιζομαι μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου ελεύθερα να λες όσα πρεσβεύεις». Βολταίρος

Το πρόσφατο ξέσπασμα του μητροπολίτη Αμβρόσιου κατά των ομοφυλόφιλων και όσων υπερασπίζονται τα δικαιώματα των ομοφυλών ζευγαριών, ήταν για μένα η επιβεβαίωση ότι, επί προσωπικού, καλά κάνω και απέχω εδώ και καιρό από την Εκκλησία. Πέρα από κάποιες γιορτές και περιστάσεις που το απαιτούν, πέρα από την προσωπική ανάγκη που μπορεί να νιώσω κάποια στιγμή να απευθυνθώ στο Θεό και να του ζητήσω να μου δείξει το δρόμο, δεν θέλω να έχω κανένα άλλο «αλιοβερσίσι» με τους φερόμενους ως εκπροσώπους του πάνω στη Γη.

Και χρησιμοποιώ τον όρο «φερόμενους», διότι, αν θυμάμαι καλά, ακόμα και με το θάνατό Του, ο Χριστός κήρυξε την αγάπη. Πώς λοιπόν να πιστέψω ότι τον εκφράζουν κάποιοι άνθρωποι που, στο όνομά Του, χρησιμοποιούν το βήμα που τους δόθηκε, για να απευθύνουν κηρύγματα μίσους; Πώς να... ξεμάθω αυτά που μου μάθανε; Έστω και σαν ξεθωριασμένη εικόνα από τις κιτρινωμένες σελίδες ενός βιβλίου του Δημοτικού, θυμάμαι τον Ιησού να μπαίνει στο ναό και να απομακρύνει τους εμπόρους και τους φιλάργυρους από τον οικό του Θεού. Στις μέρες μας, αλήθεια, έχει στηθεί κανένα μεγαλύτερο «πλιάτσικο», από αυτό στο όνομα της θρησκείας; Δεν έχω, φυσικά, την ψευδαίσθηση ότι ο Λόγος του Θεού μπορεί να βρίσκει αυ-

τούσια εφαρμογή στην εποχή μας. Επ' ουδενί δεν μπορεί να συμβεί αυτό. Ζούμε σε καιρούς περιέργους, κυνικούς, κοιτώντας μόνο την πάρτη μας, πώς θα τα βγάλουμε πέρα, με το μαχαίρι πάντα έτοιμο κι ακονισμένο στο θηκάρι, για να το χρησιμοποιήσουμε ενάντια σε όποιον έχει αντίθετη άποψη από μας ή πρεσβεύει κάτι «ξένο» στις αντιλήψεις και τις πεποιθήσεις μας. Κι αντί η Εκκλησία να μας διδάσκει πώς να πετάξουμε το μαχαίρι στα σκουπίδια, να το θάψουμε βαθιά κάτω από το έδαφος και να μην το χρησιμοποιήσουμε ποτέ, διακρύπτει με μίσος πώς να το στρέψουμε ο ένας κατά του άλλου... Λυπάμαι, όμως αυτό δεν είναι Χριστιανισμός, αλλά μιας ακραίας μορφής ταλιμπανισμός. Σέβομαι τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του

καθενός. Σέβομαι ακόμα και τους άθεους, που συνειδητά δεν πιστεύουν ότι υπάρχει κάποια δύναμη ανώτερη από τον άνθρωπο. Θεωρώ πώς τα θρησκευτικά «πιστεύω» του καθενός μας, είναι κάτι για το οποίο πρέπει να νιώθουμε περήφανοι και να το τιμούμε. Το πρόβλημα ξεκινάει, όταν αυτό που πιστεύεις εσύ, αρχίζεις να το διατυμπανίζεις και να μου το... τρίβεις στη μούρη, ως τη μοναδική αποδεκτή αλήθεια. Τότε είναι που διολισθαίνουμε σε επικίνδυνες ατραπούς. Και τότε η κοινωνία χωρίζεται σε... Φαλελάκηδες από τη μία και σε... Φαίλους και Αμβρόσιους από την άλλη. Χρειαζόμαστε, αλήθεια, και έναν τέτοιο «εμφύλιο»;

